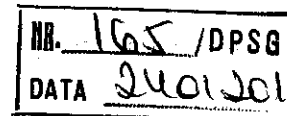

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 96 din 21 aprilie 2006, privind Statutul deputaților și senatorilor, republicată*”, inițiat de 6 parlamentari – PSD (Pl-x. 866/2010).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea *Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată*, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou articol, **art. 36¹**, potrivit căruia „*Președintele Senatului, Președintele Camerei Deputaților, deputații și senatorii au dreptul de a solicita Guvernului și oricăror organe ale administrației publice, inclusiv ministerelor, serviciilor descentralizate și deconcentrate, agențiilor guvernamentale și prefecților informațiile și documentele necesare în vederea desfășurării activității lor, în cadrul controlului parlamentar asupra activității acestora*”. Termenul de răspuns prevăzut de propunerea

legislativă este de cel mult 10 zile. În situații excepționale, poate curge un termen suplimentar de 30 de zile.

În cazul nerespectării termenelor menționate, *„deputatul sau senatorul interesat are dreptul să ceară președintelui camerei din care face parte sau președintelui comisiei al cărei membru este, după caz, invitarea Prim-ministrului în plenul camerei sau a conducătorului organului administrației publice pentru audiere fie în plenul camerei, fie la comisia parlamentară”*. În cazul refuzului nejustificat de a răspunde solicitărilor menționate anterior, se va aplica răspunderea juridică potrivit legii.

Totodată, se propune modificarea art. 39 din *Legea nr. 96/2006*, astfel:

- modificarea titlului, acesta urmând să aibă următorul cuprins:

„Raporturile cu autoritățile administrației publice centrale și locale”;

- includerea obligației agențiilor guvernamentale și a prefectilor de a sprijini *„înființarea și funcționarea birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor”*.

II. Observații

1. În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din *Constituția României, republicată*, *„Guvernul și celelalte organe ale administrației publice, în cadrul controlului parlamentar al activității lor, sunt obligate să prezinte informațiile și documentele cerute de Camera Deputaților, de Senat sau de comisiile parlamentare, prin intermediul președinților acestora. În cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, solicitarea informării este obligatorie”*.

Rezultă, astfel, că materialele dorite de beneficiarii acestui drept, respectiv Camera Deputaților, Senatul sau o Comisie parlamentară legal constituită, pot fi obținute doar dacă au fost solicitate de președintele Camerei Deputaților, președintele Senatului sau de președintele comisiei, după caz. În acest sens, a statuat și Curtea Constituțională prin *Decizia nr. 45/1994 privind constituționalitatea Regulamentului Camerei Deputaților, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 25 februarie 1994*.

Având în vedere cele de mai sus, apreciem că dispozițiile din propunerea legislativă, prin care se dorește acordarea posibilității ca documentele și informațiile să poată fi solicitate și de deputați sau senatori, contravin prevederilor constituționale ale art. 111.

Potrivit inițiatorilor, demersul legislativ este justificat de faptul că „în prezent, *„Informarea Parlamentului” este tratată detaliat în Regulamentele Camerei Deputaților și Senatului, dar aici sub aspect juridic se ridică problema opozabilității regulamentelor interne ale camerelor față de terți, care este discutabilă*”.

Potrivit *Deciziei Curții Constituționale nr. 601/2005 privind constituționalitatea dispozițiilor art. 4 alin. (5), art. 12 alin. (1), art. 30 alin. (1) și (2), art. 31, art. 32 alin. (1), art. 38 alin. (1), art. 121 alin. (1) și ale art. 170 alin. (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea nr. 28 din 24 octombrie 2005, „În ierarhia actelor juridice normative, regulamentele Parlamentului sunt acte normative cu aplicare limitată, subordonate Constituției și legilor, obligatorii fiecare numai pentru sfera de activitate a Camerei care le-a adoptat*”.

Cu privire la opozabilitatea dispozițiilor acestora, Curtea Constituțională a mai statuat, prin *Decizia nr. 45/1994*, că ele „*nu pot stabili drepturi și obligații decât pentru deputați, precum și pentru autoritățile, demnitarii și funcționarii publici, în funcție de raporturile constituționale pe care le au cu Camera*”.

Având în vedere că subiectele de drept la care se referă art. 111 din *Constituție* sunt obligate să prezinte informațiile și documentele solicitate de Parlament „*în cadrul controlului parlamentar al activității lor*”, rezultă clar că între acestea și Parlament există raporturi constituționale stabilite și, ca atare, toate dispozițiile procedurale prevăzute în regulamente, în aplicarea art. 111 din *Constituție*, sunt opozabile acestor subiecte de drept.

Ca urmare, apreciem că dispozițiile cuprinse în regulamentele Camerei Deputaților și Senatului, referitoare la „*Informarea Parlamentului*”, sunt suficiente și opozabile subiectelor de drept obligate de *Constituție* la prezentarea de documente și informații, potrivit art. 111.

Mai mult, având în vedere natura juridică a regulamentelor Parlamentului la care am făcut referire anterior, apreciem că așa cum acestea nu pot să-și depășească propriile limite, respectiv organizarea și funcționarea Parlamentului, nici legea nu poate pătrunde în sfera rezervată regulamentelor parlamentare.

2. În ceea ce privește termenele de răspuns de 10 zile, respectiv, în cazuri excepționale, 30 de zile, menționăm că sunt termene mult prea scurte pentru aducerea la îndeplinire, în condiții optime, a procedurilor necesare documentării, elaborării, avizării documentelor ce fac obiectul solicitărilor.

Cu titlu de exemplu, detaliem procedura elaborării punctelor de vedere ale Guvernului asupra inițiativelor legislative parlamentare. Potrivit art. 3 alin. (1) lit. p) din *Hotărârea Guvernului nr. 26/2010 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Relația cu Parlamentul*, acestei instituții îi revine sarcina elaborării, pe baza propunerilor și observațiilor formulate de ministerele de resort, a proiectului punctului de vedere al Guvernului în cazul inițiativelor legislative parlamentare și supunerii acestuia Guvernului spre aprobare.

Departamentul primește de la Birourile permanente ale celor două Camere inițiativele legislative ale parlamentarilor asupra cărora se dorește punctul de vedere al Guvernului. Menționăm că punctul de vedere al Guvernului este solicitat de Parlament chiar în temeiul art. 111 din *Constituție*, menționat anterior.

După analizarea propunerilor legislative în cadrul direcției de specialitate a departamentului, acestea sunt transmise, în funcție de obiectul lor de reglementare, ministerelor de resort sau altor instituții interesate, însoțite de câte o adresă de înaintare semnată de șeful Departamentului pentru Relația cu Parlamentul. Prin adresa menționată se solicită opinia cu privire la incidența propunerii legislative asupra domeniului de activitate al ministerului/instituției respective, precum și, după caz, elaborarea fișei financiare care să cuprindă efectele bugetare ale aplicării măsurilor propuse prin acea inițiativă legislativă, astfel cum prevede art. 15 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*.

În adresa de înaintare a propunerii legislative către ministere sau alte instituții se specifică data până la care trebuie transmise Departamentului propunerile și observațiile referitoare la acea inițiativă legislativă, și, eventual, fișa financiară.

Termenele în care se solicită transmiterea de către Guvern a punctului său de vedere diferă de la o Cameră la cealaltă, astfel:

- în cazul propunerilor legislative primite de la Camera Deputaților, Guvernul trebuie să respecte termenul regulamentar de 15 zile, calculat de

la data solicitării (art. 92 alin.(3) și (4) din *Regulamentul Camerei Deputaților*);

- Senatul solicită transmiterea punctelor de vedere în termenul legal de 60 de zile, reglementat prin art.11 lit. b¹) din *Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare*, iar nerespectarea acestui termen echivalează cu susținerea implicită a formei inițiatorului.

După primirea propunerilor și observațiilor de la autoritățile consultate, respectiv după expirarea termenului precizat în adresa de înaintare a Departamentului, în cadrul direcției de specialitate se trece la redactarea proiectului punctului de vedere al Guvernului, cu luarea în considerare a tuturor opiniilor exprimate, cu respectarea dezideratelor din Programul de guvernare și a Programului legislativ al Guvernului.

În cazul în care există poziții divergente ireconciliabile ale unor ministere/instituții cu privire la o propunere legislativă, Departamentul pregătește o notă referitoare la problemele întâmpinate care se prezintă în ședința Executivului pentru a se decide soluția ce va fi cuprinsă în punctul de vedere.

Odată elaborat, proiectul punctului de vedere al Guvernului asupra unei propuneri legislative se transmite Secretariatului General al Guvernului în vederea înscrierii pe agenda de lucru a Guvernului.

Materialele se discută în ședința pregătitoare a ședinței de Guvern, putându-se exprima observații asupra proiectelor de puncte de vedere, după care în cadrul primei ședințe de Guvern, Executivul ia în discuție și aprobă punctele de vedere.

Ulterior ședinței în care au fost aprobate, punctele de vedere se semnează de către Primul - Ministru și originalele se transmit Departamentului pentru Relația cu Parlamentul, unde vor fi luate în evidență, iar copii ale punctelor de vedere vor fi păstrate în dosarul fiecărei propuneri legislative.

Originalele punctelor de vedere sunt transmise secretarului general al Camerei Parlamentului care le-a solicitat, cu o adresă de însoțire semnată de șeful Departamentului pentru Relația cu Parlamentul. De asemenea, câte o copie a punctului de vedere se transmite fiecărei instituții consultate cu privire la acea propunere legislativă, pentru a fi susținut în comisiile de specialitate sau în plenul Camerelor atunci când se solicită opinia Guvernului.

Având în vedere cele menționate, considerăm că reducerea termenelor în vigoare în prezent ar putea afecta calitatea documentelor.

3. În ceea ce privește **art. 39** din inițiativa legislativă, considerăm că propunerea nu este oportună, deoarece în forma actuală a art. 39 alin. (1) se prevede că instituția Prefectului este obligată să sprijine organizarea și funcționarea birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor, prin asigurarea de spații pentru sedii, procurarea mobilierului necesar, inclusiv prin împrumut de folosință sau închiriere.

Forma actuală a art. 39 stabilește, în mod clar, obligații în sarcina autorităților și instituțiilor privind sprijinirea organizării și funcționării birourilor parlamentare, potrivit competențelor și atribuțiilor acestora, stabilite prin actele de organizare și funcționare.

Includerea agențiilor guvernamentale în categoria instituțiilor/autorităților care sprijină organizarea și funcționarea birourilor parlamentare nu se justifică, deoarece acestea nu au resursele logistice necesare pentru susținerea unor astfel de activități.

Totodată, opinăm că menționarea prefectului în textul art. 39 alin. (2) este inoportună, cu atât mai mult cu cât din *Expunerea de motive* lipsește fundamentarea propunerii de modificare a acestui articol din lege.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Doamnei deputat **Roberta Alma ANASTASE**

Președintele Camerei Deputaților